

De 5 Minutters Beretninger maatte gaa ud af Programmet af Mangel paa Tid.

A f t e n m ø d e t.

Atter fyldtes den imponerende Albert Hall.

Alliancens Embedsmænd, de Delegerede og de udenlandske Gæster, sad i Loger, Hallen rundt, hver Loge betegnet med en Nations Navn.

Indbyderne til dette Møde var »The National Women's Social and Political Union«, een af de Foreninger, der under Fællesbetegnelse »The Militants« har vakt saa megen Opsigt Verden over ved deres revolutionære Fremgangsmaade.

Man kan samstemme eller ikke samstemme med dem i denne, men hvem kunde vel undlade at føle sig revet med af en Forsamling som den, der i Aften var Indbydere i Royal Albert Hall?

Der sad paa Platformen c. 300 hvidklædte Kvinder, bærende Trikolorer i Unionens Farver, hvidt, grønt og Purpur. Alle disse Kvinder havde været i Fængsel. Der har i alt til Dato været 387 Kvinder i alle Samfundsstillinger fængslede for denne Sag her i England.

Stor Begejstring og megen Alvor prægede denne Skare, hvis Talere var Mrs. Pethick-Lawrence, Mrs. Pankhurst, Miss Christabel Pankhurst og Miss Annie Kenney.

En kraftig Resolution blev vedtaget.

Den Kollekt, der blev optaget, gav et Resultat af 800 £ (c. 15,000 Kr.), et Tal, der tilstrækkelig tydeligt taler baade om Ydeevne og Ydevilje.

Der mødtes i samme Kasse Rigmandens Anvisning paa 10 £ og Arbejderskens »2 sh. om Ugen til Maalet er naaet«.

Fredag den 30.

Tre Slag paa Døren, der lyder som Kannon-skud, — et »hot water please« udenfor, og man er lysvaagen.

Kl. er 5½. Klokken 7¾ skal man være udenfor Holloway Fængslets Porte. 19 Kvinder, der har været fængslede 1, 2 og 3 Maaneder, slipper idag ud. »The National Women Social and Political Union« — vore Værter iaftes — har indbudt os

til at overvære Modtagelsen. Programmet lyder paa Procession gennem London til Criterion Restaurant, hvor en Velkomst-frekost nydes.

Allerede i den underjordiske Jernbane træffer vi de første »Farver«, en rideklædt Dame med grønt, purpur og hvidt om Pisken — en lille 3 Aars Purk i grøn Hat, purpur Fløjls-Benklæder og hvid Kofte — eller en ung Forretningsdame, der med Farverne paa den tarvelige Jaket — inden hun gaar i Arbejde — tager Turen til Holloway for at berede de løsladte en festlig Velkomst.

Masser af Mennesker er der udenfor Fængslet, Blomsterbuketter i Farverne — Musikkorps med Farverne om Huerne — Flag og Bannere — et helt Hav af grønt, hvidt og purpur.

Der bliver Røre i Mængden: »Der er de!« Der er de!«

Vi kaprer en af Ex-Fangerne, der næsten alle er helt unge, — Taarerne triller hende ned ad Kinderne, — tale kan hun ikke, og i Løbet af en halv Minut er hun borte i Blomster og Flag og føres i Triumf til de ventende Vogne.

Processionen med ridende Damer i Spidsen tager 1½ Time om at naa til sit Bestemmelsessted.

Desværre maa man forlade den paa Halvvejen.

Et vigtigt Spørgsmaal — Valg af Styrelse — staar først paa Dagsordenen og med Mrs. C.-Catts Formaning i Ørene om, »at ingen ærekær Delegeret kan tænke paa at forsømme et Forretningsmøde«, tager man Afsked med dette ejendommelige Skuespil og kommer lige tidsnok til at deltage i Valget, der falder ud som følger:

Præsident: Mrs. C.-Catt (valgt enstemmig og under bragende Klapsalver), Mrs. Fawcett (England), 1. Vice-Præsident; Frk. Furuhielm (Finland), 2. Vice-Præsident, Mrs. Staton Coit (England), Kasserer.

Miss Kramers (Holland), Mrs. Lindemann (Tyskland) og Frk. Bergmann (Sverige), Sekretærer.

Derefter fik Herr. von Straaten, Præsident for hollandske Mænds Stemmeretsforening, Ordet. Han udtalte sin Glæde over at tilhøre en Nation, hvor en Kvinde var Regent, og hvor hendes Regering havde vakt Folkets Beundring. Det var paa Alliancens Møde i Amsterdam forrige Aar,